

רע"פ 5861/21 - יאיר מאירפלד, מלון מרום חיפה בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5861/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשים: 1. יאיר מאירפלד
2. מלון מרום חיפה בע"מ

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עפ"א 18117-06-21 מיום 18.7.2021 שניתן על ידי כב' השופטת אילת דגן

בשם המבקשים: המבקש 1 בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת א' דגן) מיום 18.7.2021 בעפ"א 18117-06-21, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת ג' בסול) בתו"ב 65211-01-19.

רקע והליכים קודמים

1. המבקשים הורשעו על פי הודאתם בעבירות שימוש במקרקעין בסטייה מהיתר ושימוש בבניה שנבנתה ללא היתר, לפי סעיפים 145(א)(2), 204(ב), 208(א)(7), 208(א)(8) ו-253 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כנוסחו לפני כניסת תיקון 116 לתוקף.

2. על פי עובדות כתב האישום, המבקשת 2 - חברת מלון מרום חיפה בע"מ - היא המחזיקה בנכס והמשתמשת בו, בעוד המבקש 1 הוא מנהל המבקשת 2.

על פי עובדות האישום הראשון, המבקשים השתמשו ב-80 מ"ר המיועדים על פי ההיתר לחצר פתוחה לצורכי חדר ישיבות, וב-24 מ"ר המיועדים על פי ההיתר למקלט כחדרי שירותים. המבקשים לא הפסיקו את השימוש גם לאחר שנשלחו אליהם התראות.

על פי עובדות האישום השני, השתמשו המבקשים ללא היתר במבנים - המשמשים לצורכי מטבח, מחסן וחדר מקררים - וכן סגרו שטח של אדנית פתוחה באופן שצירף שטח של מרפסת ללובי המלון. המבקשים לא הפסיקו את השימוש גם לאחר שנשלחו אליהם התראות בנושא.

3. בגזר הדין, עמד בית המשפט על היקף ומהות העבירה, נסיבות ביצועה ועל חשיבות הרתעת עברייני בניה תוך איין התועלת הכלכלית שבביצוע העבירה. כן ציין בית המשפט את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, בהם עקרון שלטון החוק והסדר הציבורי. לבסוף, גזר בית המשפט על המבקש 1 קנס בסך 8,000 שקלים, ועל המבקשת 2 קנס בסך 12,000 שקלים. כן הוטלה על שני המבקשים התחייבות עצמית בסך 100,000 שקלים שלא לבצע עבירה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, למשך שנתיים. לצד זאת, ניתן צו הריסה והפסקת שימוש באשר לרוב החרגות המתוארות בכתב האישום.

4. המבקשים ערערו הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. טענתם המרכזית התמקדה בכשל שנפל לכאורה בייצוגם, והביא לכאורה להרשעתם שלא בצדק. בית משפט קמא דחה את הערעור, תוך שעמד על כך שבית משפט שלערעור אינו משמש זירה לניהול משפט חוזר ואינו מברר טענות חדשות שניתן היה להעלות בערכאה הדיונית, אך לא הועלו. גם לגופם של דברים מצא בית המשפט כי אין ממש בטענת הייצוג הכושל. בית משפט קמא אף נדרש לטענת אכיפה בררנית שהעלו המבקשים, ומצא כי אין בראיות שביקשו להציג כדי לבסס טענה זו.

5. המבקשים לא השלימו עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

6. לטענת המבקשים, שאינם מיוצגים, עניינם מעלה "שאלות משפטיות כבדות משקל", שעניינן "התנהגות פסולה של המשיבה אשר פוגעת פגיעה קשה בעקרונות יסוד של זכויות הפרט". המבקשים שבים ומעלים טענות בעניין כשל בייצוג ואכיפה בררנית. כן מועלות טענות כנגד ממצאי עובדה, ובהן כי השימוש שעשו במקרקעין הינו "שימוש תואם יעוד", וכי כתב האישום הוגש בניגוד להנחיות משרד המשפטים.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

עמוד 2

8. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעלים שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של המבקשים, או אם קיים חשש כי דחיית תגרום לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5529/21 להואני נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה לב הגליל (12.8.2021)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה חורגת מעניינם הפרטי של המבקשים. כך גם לא מצאתי כי נגרם למבקשים עיוות דין או אי צדק מהותי.

9. טענות המבקשים נסובות סביב ממצאים שבעובדה וסביב עניינם הפרטי. טענות אלה נידונו בבית משפט קמא, ונדחו לגופן, וממילא אין זו דרכה של ערכאת ערעור להתערב בממצאים שבעובדה, לא כל שכן ערכאת הערעור "בגלגול שלישי" (ראו, למשל: 5271/21 דוויק נ' היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה (1.8.2021)).

10. למעלה מן הצורך, יוער כי אף לגופם של דברים, מקובלים עלי דברי בית משפט קמא, לפיהם מהתיק לא עולה חשש כי המבקשים יוצגו באופן כושל; לא עמדו על זכויותיהם; או שבא כוחם פעל בניגוד לעמדתם. למעשה, המבקשים היו מעורבים בהליך. הם בחרו בחירה מודעת להודות במיוחס להם, לא מתוך חוסר מודעות לזכויותיהם, אלא מתוך ויתור מודע על טענת ההגנה מן הצדק, כפי שעולה מפרוטוקול הדיון שנערך בבית המשפט לעניינים מקומיים ב-26.4.2021.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א באלול התשפ"א (29.8.2021).

ש ו פ ט